

[Glistrup]

ne moderne tid! Det må være således, at hvis man mest fordelagtigt producerer en vare ved at have f. eks. to produktionssteder, som man skal køre imellem, eller hvordan det udvikler sig, så skal det ikke være skattemæssige begrænsninger på det særlige erhvervsdriftsmiddel, som vi taler om her, bilen, som bevirker, at man kommer frem til at sige: nej, nu skal vi hellere producere på en samfundsøkonomisk dyrere måde, fordi der er skattefiduser forbundet med det. Det gør man ved at udskille nogle maskiner, nemlig dem, der har et metalkarrosseri og kører rundt på 4 gummihjul på vejene og i øvrigt opfylder nogle forskrifter, som justitsministeren har fastsat i medfør af færdselsloven, ved at behandle de driftsmidler anderledes, end man behandler andre driftsmidler.

Det andet element, at vores beskatning er en nettobeskatning, bliver også fuldstændig forvredet, når man nu kommer her og siger, at der er nogle driftsudgifter, som man ikke skal have fradragsret for. Hvad med at lave et lovforslag om, at man ikke har fradragsret for udgifter til minister- og folketingsgager til folk, der hedder Anders til fornavn, eller noget lignende? Det kunne man akkurat lige så godt som at tage den type driftsudgifter ud her, som hedder bilanskaffelser ud over 65.000 kr., så man ikke har fradragsret for det.

Det er skrupskørt at forsyne skattelovgivningen med denne sløjfe og denne ekstra belastning, og det er en skattemæssig uretfærdighed over for de mennesker, der bruger bilen som erhvervsredskab. Der er masser af mennesker, der må leve i en bil. Handelsrejsende og adskillige andre udfører deres erhverv dér, har deres kollektion dér, og de stiller de fornødne sikkerhedsmæssige krav, så at de ikke udsættes for en større erhvervsrisiko. Hvorfor skal den beskyttelse mod erhvervsrisiko, som det er at købe en større bil, ikke være beskyttet af skattelovgivningen, når f. eks. udgifter til ikke at bruge epoxy, eller hvad der kan være tale om, ganske klart er driftsudgifter?

Det var noget nyt, vi hørte fra den socialdemokratiske ordfører om, at man vil rydde op i fradragsjunglen, og at man ville gå så langt, at man også vil rydde op i fradrag for driftsudgifter, for her taler vi om driftsudgifter. Det har vi dog trods alt ikke hørt socialdemokratiet sige før. Nu er socialdemokratiet

altså kommet dertil, at man ikke vil rydde op i den fradragsjungle, der vedrører velgørenhedsbidrag, det hørte vi under sidste sag. Ikke engang forslaget om, at det skal være et fradrag i skatten, vil man gå med til. Men under denne sag får vi altså at vide, at regeringen vil til at gøre indskrænkninger i fradraget for driftsudgifter. Det kan ikke være nogen særlig logisk og rimelig kurs; regeringen følger.

Vi fik jo også trukket traveren af stalden med, at der var et provenutab. Jeg vil gerne have at vide, om de tal, som ministeren gav, på 20 mill. kr. og 50 mill. kr., var bruttotabet, eller om han forinden havde fratrukket, at staten får nogle flere penge i kassen. Hvis folk går hen og køber biler til en større indkøbspris, så får man flere penge i statskassen i form af øgede registreringsafgifter, benzinafgifter, vægtafgifter, forsikringspoliceafgifter. Var det trukket fra, før ministeren kom frem til disse 20 og 50 mill. kr.s provenutab? Ellers var regnestykket simpelt hen uholdbart.

Når den socialdemokratiske ordfører og til dels også ministeren sagde, at der var et valutatab forbundet med at gennemføre det foreliggende forslag, så har man formentlig ikke ret. En stor del af anskaffelsessummen for biler og specielt dyrere biler har i virkeligheden at gøre med, at det er statsafgifter, og dem erlægger vi dog endnu ikke i fremmed valuta – jeg går ud fra, fru Lise Østergaard ikke får flere bevillinger til sit ministerium, fordi man får nogle flere registreringsafgifter ind. Man skal altså betale i dansk valuta, hvad man har af afgifter, så derfor holder regeringens indvendinger simpelt hen ikke.

Nej, det, der er det virkelig dræbende kritikpunkt over for centrum-demokraternes forslag, det er, at det ikke er vidtgående nok. Det eneste logiske og rigtige er at behandle disse erhvervsdriftsmidler på samme måde som andre og totalt fjerne den besværlighed, som man har i selvangivelsesperioden med at skulle køre med disse særlige aktiver efter nogle krav, som man i øvrigt skal til at finde ud af bogholderiteknisk både hos revisorer og i skattevæsenet.

Vi kan derfor ikke gå ind for forslaget, som det er. Vi vil stille ændringsforslag om, at grænsen helt bortfalder, og hvis vi får det